

jaa: det kan slet ikke nytte Oppositionen noget, at den angriber Ministeriet, thi jo mere den angriber det, desto større bliver Kjøbenhavn's Hengivenhed for det; men naar Kjøbenhavn kom til at betale Kjødet noget dyrere, kunde det maaske virke noget. Vi se jo, at det Andet nytter ikke det Allerringeste. Vi have set, da der var Tale om at sætte et af dette Things udmærkede Medlemmer ind i Landsstinget, hvilken stærk Bevægelse dette da fremkaldte i Kjøbenhavn; blot paa Grund af, at han fandt, at der for en midlertidig Finantsloov burde være en Tidsgrænse. Jeg tror altsaa, at det ikke nytter, men jeg tilstaa isøvrigt, at det uden Tvivl er en urigtig Formodning, jeg har, det skal jeg villig indrømme. Det er jo nemlig ikke sandsynligt, at et Medlem af Kabinettet skulde behandle Hengivenhed for Ministeriet som ondartet Lungefuge. Hvis Forbudet skulde blive opretholdt, ser jeg ikke rettere, end at dette Thing bør gjøre Alt, hvad der staar i dets Magt for at faae det hævet. Hvis et Udvalg skulde blive nedsat i den Anledning, forekommer det mig ogsaa, at der vilde være Anledning for det til at undersøge Forholdet med Hensyn til Udførselen af Svin til England, og at Udvalget ikke vilde blive forment Afgang til den Brevverling, der i den Anledning har fundet Sted mellem Indenrigsministeriet og Udenrigsministeriet, for at det kunde se, hvad der maatte være Anledning for Thinget til at gjøre. Men, som sagt, jeg haaber, at den Tilbøielighed, som det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister udtalte, ogsaa vil blive styrket af hans Kolleger. — Det er mig meget smerteligt at det høitagtede Medlem for Færøerne (Barenken) sølte sig saa lidet tiltalt af mine Ord; men det forekommer mig virkelig, at Skylden ikke er min, men hans, naar han har havt altfor store Forestillinger om, hvad jeg skulde kunne udrette. Dersom det høitagtede Medlem vil se sig om i denne Sal og tænke paa, hvilke Mænd der sidder i det andet Thing, dersom han vil se, hvor meget Hartorn, hvor store Formuer, hvilke høie Stillinger i Samfundet, hvilke Kundskaber, hvilke naturlige Anlæg, hvilken Erfarenhed der findes hos dem Allesammen, og saa have de dog ikke mægtet at løse Forviklingerne i Løbet af en 7 Aar; men jeg, der, efter i 16 Aar at have været borte, møder i denne Forsamling, jeg skulde ved at sige nogle Ord i denne Forsamling løse Forviklingerne! Det er virkelig at sætte mig altfor høit og at gjøre mig til en Art Troldmand, naar man mener, at mine Ord skulde have en saadan Indflydelse. Jeg har paa ingen Maade saa store Tanker om mig selv, jeg har virkelig

ikke store Tanker om mig selv, og det er mig slet ikke at have dem. Min eneste Trøst under Livets Omvælinger har været den, at jeg har søgt efter bedste Evne at ramme Fædrelandets Vel og de Kongers Vel, som det har været mig forundt at tjene, og der er tillige blevet givet mig den Gave, at jeg har den samme Overbevisning om enhver af de ærede Herrer, hvad enten de sidde til Højre eller til Venstre, og derfor er det heller ikke muligt for mig, selv om jeg ønsker det, at opdribe den Uvillie, der kunde være Moder til Iidskiftet. Men jeg har det ærede Medlem fra Færøerne mistænkt for, at det var et Krigspuds, han brugte mod mig, og at han egentlig hævdede mig saa høit, for saa at lade mine Ord falde des dybere ned. Et andet saadant Krigspuds — ja, jeg tør vel ikke kalde det saa — men en Misforstaaelse er det, naar man troede, at de Ord, jeg udtalte med Hensyn til de Befalingsmænd, der have reist rundt i Landet for at virke for Forsvarsvæsenet, skulde være sarkastiske. Dette har høilig forbausset mig. Man maa virkelig ikke forstaa sig meget paa Sarkasme, naar man kunde anse dem derfor. Jeg paa-fjønner i høi Grad disse Mænds kyndige og nidkjære Bestræbelser; jeg vilde ønske, at deres Exempel ogsaa paa andre Omraader blev fulgt af Mange, saaledes at den rige Kundskabshylde, der findes i Hovedstaden, kunde mere og mere overrisle det hele Land. — Der har atter — og den høit agtede Conseilspræsident har jo ogsaa berørt det — været Tale om Parlamentarismen. Det ærede Medlem fra Færøerne har fremhævet, at en Regjering kan være stærk ogsaa ved at modstaa Parlamentet. Deri giver jeg ham Ret. Der kan være Tilfælde, i hvilke virkelig en Regjering har ved at modstaa Parlamentet kunnet komme til at udrette noget Betydeligt. Der er enkelte saadanne Tilfælde; men der er mangfoldige Tilfælde, hvori en saadan Modstand har nedbrudt det Bestaaende og bragt Ulykke over Fædrelandet. Det er en sørgelig Styrke, den, der blot skal bestaa i at modsætte sig det, der fremtræder som Folkets Villie og Duffe. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) udtalte, at til en parlamentarisk Regjering hørte et Flertal i begge Thing, jaavel i Folkethinget som i Landsstinget, jaavel i det folkevalgte Kammer som i Pairs-kammeret. Det er ganske rigtigt; det er Idealet. Men i Virkeligheden lader man sig nøie med noget Mindre, med meget Mindre. Man lader sig i Virkeligheden nøie med, at Regjeringen har et Flertal i det ene Kammer og saa kan sætte sin Villie igjennem i det andet Kammer, selv om det skulde